

Finansministeriet

Administrations- og Personaledepartementet

APD.nr. 126/90

Den 1.okt.1990

CIRKULÆRE

-----
om de for statens tjenestemænd
gældende arbejdstidsregler

CIRKULÆRE
OM
DE FOR STATENS TJENESTEMÆND
GÆLDENDE ARBEJDSSTIDSREGLER

./.

Hermed følger aftale af 1. oktober 1990 mellem Finansministeriet og tjenestemændenes centralorganisationer om de for statens tjenestemænd gældende arbejdstidsregler.

Aftalen afløser aftale af 30. august 1988 vedrørende de for statens tjenestemænd gældende arbejdstidsregler (udsendt ved cirkulære af 31. august 1988, LP.nr. 112/88).

Ændringerne i aftalen, der er markeret ved indstregning i margenen, er en følge af, at der pr. 1. september 1990 er aftalt en omlægning af den i § 5 indeholdte ordning vedrørende optjening af frihed ved aften- og nattjeneste. Denne omlægning, der har sammenhæng med arbejdstidsnedsættelsen pr. 1. september 1990 - jf. nedenfor - indebærer en tilpasning af optjeningsperioden fra de nugældende 38 timer til 37 timer svarende til den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid, kombineret med en nedsættelse af antallet af opsparede timer pr. optjeningsperiode fra 2½ time til 2 timer. Ændringen skal endvidere ses i sammenhæng med den samtidig aftalte forhøjelse af satsen for natpenge, jf. aftale af 1. oktober 1990, udsendt ved cirkulære af samme dato (APD.nr. 125/90).

Som led i forhandlingerne pr. 1. april 1987 blev det aftalt, at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid nedsattes til 37 timer fra 1. september 1990.

Arbejdstidsnedsættelsen kommer i aftalen til udtryk ved, at den gennemsnitlige daglige arbejdstid nedsattes til 7,4 timer (7 timer 24 minutter).

For tjenestemænd på Færøerne, der pr. 1. september 1988 har en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på 39 timer, nedsattes denne til 38 timer pr. 1. september 1990.

Som følge af den således afvigende arbejdstid for tjenestemænd på Færøerne vil der for disse i relation til bestemmelserne i §§ 2, 3 og 5 i stedet for 7,4 timer skulle anvendes 7,6 timer, ligesom

divisoren i § 21 i stedet for 1924 vil udgøre 1976.

For deltidsansatte kan arbejdstiden i forbindelse med arbejdstidsnedsættelsen med et varsel svarende til opsigelsesvarslet nedsættes forholdsmæssigt, hvis nedsættelsen er sagligt begrundet i bevillingsmæssige, arbejdstilrettelæggelsesmæssige eller andre forhold, dog ikke til mindre end gennemsnitlig 15 timer ugentlig.

Herudover kan arbejdstiden som hidtil ændres efter aftale mellem arbejdsgiveren og tjenestemanden.

I forbindelse med den aftalte nedsættelse af arbejdstiden er det i § 3, stk. 2, præciseret, at pauser af mindre end $\frac{1}{2}$ times varighed som hidtil kan medregnes i arbejdstiden, forudsat at den ansatte ikke forlader arbejdsstedet og i pausen er til rådighed for arbejdsgiveren.

For så vidt angår arbejdstidsopgørelse i forbindelse med kursusdeltagelse henvises til aftale af 27. juni 1988 (udsendt ved cirkulære af samme dato, LP.nr. 69/88).

Som meddelt ved tidligere cirkulærer gælder følgende i relation til arbejdsmiljølovens hviletids- og fridøgnregler:

Indgåelse af aftaler i henhold til § 24 skal ske under iagttagelse af reglerne om hviletid og fridøgn i arbejdsmiljøloven og Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 372 af 15. august 1980.

Direktoratet for Arbejdstilsynet har ved sin godkendelse af de i arbejdstidsaftalen indeholdte fravigelser af arbejdsmiljølovens regler om hviletid og fridøgn forudsat, at der i henhold til aftalens § 11 så vidt muligt ikke aftales en nedsættelse af hviletiden mere end 2 gange inden for en uge, samt at dette kun sker med henblik på ved skiftende arbejdstider at kunne tilrettelægge en hensigtsmæssig arbejdstidsplan. Det tilføjes, at Arbejdstilsynet har godkendt, at det inden for de nævnte rammer lokalt kan aftales, at rejsetid er hviletid, såfremt der stilles soveplads til rådighed.

Det skal endelig bemærkes, at Finansministeriet i forbindelse med aftaleforhandlingerne i 1987 besluttede at iværksætte en forsøgsordning vedrørende delegation af kompetencen i henhold til arbejdstidsaftalens § 24, således at de enkelte styrelser bemyndiges til at indgå aftaler, der

supplerer eller fraviger den generelle arbejds-
tidsaftale. Der henvises herom til cirkulære af
16. oktober 1987 (udsendt som LP.nr. 173/87).

Finansministeriet
Administrations- og Personaledepartementet
Den 1. oktober 1990

P. M. V.
E. B.

Eva Hoff Sonne

BILAG 1

AFTALE
MELLEM FINANSMINISTERIET OG
STATSANSATTES KARTEL, TJENESTEMANDSSEKTIONEN,
STATSTJENESTEMÆNDENES CENTRALORGANISATION II,
AKADEMIKERNES CENTRALORGANISATION
(TJENESTEMANDSUDVALGET)
OG LÆRERNES CENTRALORGANISATION
OM
DE FOR STATENS TJENESTEMÆND
GÆLDENDE ARBEJDSTIDSREGLER

I henhold til § 45, stk. 1, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken (tjenestemandsløven) aftales følgende:

Arbejdstid

§ 1. For tjenestemænd i staten i lønramme 1-23 inklusive fastsættes en højeste arbejdstid, der beregnes for en nærmere aftalt periode, der ikke bør være mindre end 4 uger.

Stk. 2. Følgende tjenestemænd omfattes ikke af reglerne om højeste arbejdstid:

- a) Tjenestemænd, hvis normale tjeneste unddrager sig kontrol
- b) Tjenestemænd, der oppebærer tillæg, som ydes som godtgørelse for overarbejde
- c) Tjenestemænd i lønramme 24 og højere lønrammer

§ 2. Den højeste arbejdstid beregnes som 7,4 timer pr. dag for den enkelte periode efter dennes dageantal med fradrag af feriedage og fridage i henhold til § 12, stk. 1 og 2. Fridage af den i § 14, stk. 1, fastsatte længde regnes som 2 dage. Endvidere fradrages dage, på hvilke der er

tildelt tjenestemanden tjenestefrihed i henhold til tjenestemandslovens § 58.

Stk. 2. Ved beregning af den højeste arbejdstid medtages sygedage i dageantallet, idet den tjeneste, der skulle være udført den pågældende dag, samtidig medregnes i arbejdstidsopgørelsen. Såfremt der ikke for den pågældende dag har været fastsat en bestemt arbejdstid, indgår dagen i arbejdstidsopgørelsen med 7,4 timer.

Stk. 3. Tjeneste på mistede fridage, der senere erstattes med andre fridage, medregnes i arbejdstidsopgørelsen, men ved beregningen af den højeste arbejdstid for perioden fradrages den mistede fridag ikke i periodens dageantal.

Stk. 4. Tjeneste på mistede fridage, der senere erstattes med kontant betaling, medregnes ikke i arbejdstidsopgørelsen, ligesom den for perioden beregnede højeste arbejdstid, jf. stk. 1, ikke ændres.

Stk. 5. Frihed, der i henhold til § 20 gives som erstatning for et i en tidligere periode udført overarbejde, frihed i henhold til § 5, som gives for tjeneste i tiden kl. 14-6, samt frihed, der i henhold til § 16 gives som erstatning for mistede fridage, medregnes i arbejdstidsopgørelsen som tjeneste med det antal timer, erstatningsfriheden berettiger til, dog højst et antal timer svarende til den tjeneste, som tjenestemanden frigøres for den pågældende dag, jf. herved stk. 2, 2. pkt.

§ 3. Ved arbejdstid forstås tiden mellem mødetid på arbejdsstedet (det beordrede mødested) og det tidspunkt, da tjenestemanden atter kan forlade dette.

Stk. 2. Pauser af mindre end $\frac{1}{2}$ times varighed, hvorunder tjenestemanden står til rådighed for arbejdsgiveren og ikke kan forlade arbejdsstedet, medregnes i arbejdstiden. Andre pauser medregnes ikke.

Stk. 3. 3-delt tjeneste indgår i arbejdstidsopgørelsen med den faktisk udførte tjeneste, dog mindst 7,4 timer.

Stk. 4. Ekstratjeneste, til hvilken tjenestemanden tilkaldes med et varsel på mindre end 24 timer, og som ikke udføres som led i rådighedstje-

nesten, jf. § 8, indgår i arbejdstidsopgørelsen med mindst 3 timer.

§ 4. Såfremt en mindre del af en tjeneste, der er henført under den i § 1, jf. § 2, nævnte højeste arbejdstid, ikke er kontrollabel med hensyn til varigheden, vil der for denne del af tjenesten kunne fastsættes en gennemsnitsvarighed for den enkelte dag.

§ 5. For hver fulde 37 timers tjeneste, der efter ordre eller ifølge en godkendt tjenestefordeling er udført i tiden kl. 17-6, ydes der 2 timers frihed. I beregningen indgår tillige tjeneste, der udføres i tiden kl. 14-17 som led i en forud tildelt tjeneste, hvoraf mindst halvdelen ligger efter kl. 17.

Stk. 2. Den således indtjente frihed afvikles ved tildeling af ekstra fridage af den i § 14, stk. 2, fastsatte længde.

Stk. 3. Ved tildeling af sådanne fridage nedsættes den indtjente frihed med den tid, hvori der skulle have været udført tjeneste den pågældende dag. Såfremt der ikke var fastsat en bestemt arbejdstid, nedsættes den indtjente frihed med 7,4 timer.

Stk. 4. Regnskabet over indtjent frihed opgøres én gang årlig for perioden 1. oktober - 30. september. Eventuelle resttimer, som ikke udløser frihed, jf. stk. 1, overføres til den følgende periode.

Stk. 5. Den efter stk. 1 indtjente frihed skal være endeligt afviklet senest 31. marts i det efter den i stk. 4 nævnte opgørelsesperiode nærmest følgende år. Såfremt friheden ikke er afviklet inden nævnte frist, ydes der for tilgodehavende indtjent frihed tjenestemanden et kontant vederlag beregnet efter satserne for overarbejde på udbetalingstidspunktet, jf. § 21.

§ 6. Ved tjeneste uden for hjemstedet medregnes rejsetiden til og fra arbejdsstedet som arbejdstid.

Stk. 2. Ved rejse til udlandet medregnes dog kun

halvdelen af rejsetiden som arbejdstid, medmindre andet hidtil har været gældende i de enkelte styrelser.

Stk. 3. Rejsetid mellem kl. 22 og kl. 8 medregnes ikke som arbejdstid, såfremt der er stillet soveplads til rådighed for tjenestemanden.

§ 7. Arbejdsfri ophold uden for hjemstedet på indtil 2 timer (hvis den overvejende del af opholdet falder i tiden kl. 21-6 dog indtil 3 timer) medregnes fuldt ud.

Stk. 2. Såfremt det arbejdsfri ophold uden for hjemstedet er af længere varighed end anført i stk. 1, men ikke overstiger 6 timer, medregnes hele opholdet med 1/3 af tiden.

Stk. 3. I øvrigt medregnes arbejdsfri ophold ikke.

§ 8. Når personalet i en del af arbejdstiden må opholde sig på tjenestestedet for at være til rådighed, medregnes kun 3/4 af rådighedstiden som tjeneste. Tilsvarende tjeneste i hjemmet medregnes med 1/3 af tiden.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte bestemmelser kan fraviges, når dette efter rådighedstjenestens karakter må anses for rimeligt.

Regler om tjenestens tilrettelæggelse

§ 9. Ved fordelingen af tjenesten skal der inden for de grænser, som tjenestens tarv kræver, tages størst muligt hensyn til personalets ønsker, og der skal derfor gives personalet adgang til gennem de stedlige tillidsrepræsentanter for de forhandlingsberettigede tjenestemandorganisationer at gøre sig bekendt med forslag til tjenestefordelingen og ændringer i denne.

§ 10. Tjenesten skal, når det er muligt, være samlet, og det bør tilstræbes, at pauser i videst muligt omfang udfyldes med arbejde, der ikke er bundet til bestemte tider af døgnet. Tjenesten må inden for døgnet ikke falde i mere end 3 dele.

Stk. 2. En delt tjeneste må ikke tilrettelægges således, at den strækker sig ud over 12 timer,

regnet fra første tjenesteafsnits påbegyndelse til sidste tjenesteafsnits afslutning, medmindre personalet er enigt heri.

Stk. 3. For søfartspersonale kan der i pågældende styrelses specielle arbejdstidsbestemmelser fastsættes særlige regler om delt tjeneste, når tjenestens karakter gør det påkrævet.

§ 11. Ved opstilling af tjenesteliste el.lign. skal det så vidt gørligt iagttages, at den længste arbejdstid inden for en periode på 24 timer ikke overskrider visse bestemte tider, der fastsættes under hensyn til de særlige forhold inden for de enkelte styrelsesgrene.

Stk. 2. Det skal endvidere iagttages, at hviletiden mellem to døgns hovedarbejder udgør mindst 11 timer. Hviletiden kan dog undtagelsesvis af hensyn til omskiftning i tjenesten, f.eks. i forbindelse med fridagstildeling, nedsættes til 8 timer. Sådant forkortet hviletid kan bringes i anvendelse én gang om ugen og vil ikke kunne anvendes i direkte tilslutning til tjenester, der påbegyndes og/eller afsluttes i tidsrummet efter kl. 23.00 og før kl. 5.00. Herudover kan hviletiden nedsættes til 8 timer ved lokal aftale, jf. § 24, idet dog aftale om hviletidsnedsættelse ud over 8 gange inden for en 4-ugers periode indgås mellem Finansministeriet og vedkommende centralorganisation.

Fridage

§ 12. Der tilkommer hver tjenestemand 52 fridage årlig.

Stk. 2. I de måneder, hvori der forekommer heligdage uden for søndage*), forhøjes antallet af fridage tilsvarende for de tjenestemænd, der ikke i forvejen altid har fri på disse dage.

Stk. 3. Mellem den enkelte styrelse og vedkommende forhandlingsberettigede organisation aftales en fridagsturnus eller fordeling af fridagene med angivelse af det mindste antal fridage pr. måned eller anden aftalt periode, og således at der i et kvartal skal gives 13 fridage af den i § 14, stk. 1, fastsatte længde eller et dertil svarende

*) Herunder ikke grundlovsdagen

antal fridage af den i § 14, stk. 2, fastsatte længde. Der bør så vidt muligt tildeles tjenestemanden 1 fridag hver uge, og der må højst være 10 arbejdsdage mellem fridagene. Fridagene skal i videst muligt omfang lægges på søn- og helligdage.

§ 13. I det omfang det er muligt, skal tjenestemændene i løbet af hvert kalenderår, i hvilket de har forrettet tjeneste hele året, have adgang til mindst 30 dages frihed på søn- og helligdage. For tjenestemænd, der ansættes i løbet af kalenderåret, nedsættes adgangen til helligdagsfrihed i forhold til tjenestetiden inden for året, således at tallet 30 formindskes med 3 for hver måned, hvori den pågældende ikke har været ansat i starten. Ved afgørelsen af, hvorvidt der er ydet den fornødne helligdagsfrihed, bortses fra søn- og helligdage, som falder i sygeperioder. For hver 11 sygedage i løbet af kalenderåret nedsættes tallet 30 med 1. Søn- og helligdage, der falder i ferier, betragtes som helligdagsfrihed.

Stk. 2. Ved helligdagsfrihed forstås frihed i mindst 36 timer inden for tidsrummet kl. 17 dagen før helligdagen og kl. 8 dagen efter helligdagen.

Stk. 3. Såfremt en tjenestemand ikke i løbet af et kalenderår får den ham tilkommende helligdagsfrihed, ydes der ham i det følgende ferieår et antal særlige feriedage, således at der for hver mistet helligdagsfrihed indtil 11 inkl. gives $\frac{1}{2}$ feriedag med afrunding opad til hel feriedag og for hver yderligere mistet helligdagsfrihed 1 feriedag.

§ 14. De i § 12, stk. 1, nævnte fridage skal bortset fra de nedenfor i stk. 2 nævnte tilfælde have en længde af mindst 64 timer, dog at de kan betragtes som givet, uanset at fritiden kun har udgjort fra 56 til 64 timer, såfremt denne fritid omfatter 2 hele kalenderdøgn.

Stk. 2. Inden for tjenesteområder, hvor særlige forhold som f.eks. tjenestestedernes åbningstid, hensynet til publikumsbetjening eller tjenestens karakter bevirker, at de i § 12, stk. 1, nævnte fridage ikke, eller ikke alle, kan gives en længde som fastsat i stk. 1, kan der i stedet for hver sådan fridag tildeles 2 fridage, der hver skal have en længde af mindst 40 timer. Fridagen kan

dog betragtes som givet, uanset at fritiden kun har udgjort 36 timer, såfremt der heri indgår et helt kalenderdøgn.

Stk. 3. De i § 12, stk. 2, nævnte fridage skal have en længde som fastsat ovenfor i stk. 2.

§ 15. Såfremt 2 eller flere fridage af den i § 14, stk. 1, angivne længde sammenlægges, skal den første opfylde betingelserne i § 14, stk. 1, medens de øvrige skal være 48 timer.

Stk. 2. Såfremt en fridag af den i § 14, stk. 1, angivne længde sammenlægges med fridage af den i § 14, stk. 2, angivne længde, skal den første opfylde betingelserne i § 14, stk. 1, medens de øvrige fridage skal være 24 timer.

Stk. 3. Såfremt 2 eller flere fridage af den i § 14, stk. 2, angivne længde sammenlægges, skal de 2 første tilsammen have en længde som angivet i § 14, stk. 1, medens de øvrige skal være 24 timer.

§ 16. Hvis en fastlagt fridag undtagelsesvis må inddrages, eller der ikke er givet tjenestemanden det for en periode aftalte antal fridage, erstattes den eller de manglende fridag(e) snarest med en anden (andre) tilsvarende fridag(e) med tillæg af yderligere fritid svarende til 50 pct. af den på den inddragne fridag præsterede tjeneste, henholdsvis 50 pct. af det antal timer, hvormed den højeste arbejdstid for perioden, jf. § 2, stk. 1, er forhøjet på grund af den manglende fridagstildeling. Tillægget afrundes opad til hele timer.

Stk. 2. Såfremt en fastlagt fridag af den i § 14, stk. 1, fastsatte længde inddrages, og der før påbegyndelsen eller efter afslutningen af tjenesten på den inddragne fridag er ydet mindst samme frihed som fastsat i § 14, stk. 2, skal erstatningsfridagen dog kun have en længde som fastsat i § 14, stk. 2, med tillæg af yderligere frihed som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Fridage, der falder inden for sygeperioder, erstattes ikke.

Stk. 4. Underretning om tildeling af erstatningsfridag eller ikke i forvejen fastlagte fridage skal gives senest 72 timer forud for det tidspunkt, da sidste tjeneste før fridagen tiltrædes.

Stk. 5. Mistede fridage godtgøres med kontant vederlag, jf. § 17, såfremt de ikke efter stk. 1 er erstattet med frihed inden udløbet af den efter den aftalte periode følgende kalendermåned.

Stk. 6. Når en mistet fridag godtgøres med kontant vederlag, bortses fra det i stk. 1 omhandlede tillæg af yderligere fritid.

Stk. 7. Såfremt den mistede fridag er erstattet med en anden fridag inden for den i stk. 5 nævnte frist, men der ikke inden fristens udløb er ydet tjenestemanden den i stk. 1 omhandlede yderligere fritid, ydes der ham i stedet herfor et kontant vederlag beregnet efter satserne for overarbejds- penge, jf. § 21.

Stk. 8. En fridag anses som bortfaldet, når vedkommende tjenestemand beordres til tjeneste på fridagen, jf. dog stk. 2. En tjenestemand kan dog efter aftale med pågældende styrelse frivilligt påtage sig ganske kortvarig tjeneste på dage, hvor ekspeditionsstedet ellers er lukket, eller hvor det kun er åbent en ganske kort tid og betjenes af kun én tjenestemand, uden at hans fridag betragtes som bortfaldet. I så tilfælde ydes der tjenestemanden et vederlag, som fastsættes til satserne for overarbejde, opgjort efter tjenestens varighed forlænget med 50 pct., og således at der mindst ydes betaling for 1 time. Hvis det undtagelsesvis er nødvendigt at lade ordningen omfatte sådan tjeneste 2 gange på en fridag, forlænges tiden for det 2. tjenesteafsnit med 100 pct., og der beregnes mindst 1 time for hvert af de 2 tjenesteafsnit. Afstanden mellem de 2 mødetider må højst være 3 timer. For tjenestemænd, der falder uden for reglerne om overarbejdsbetaling, beregnes vederlaget efter de for tilsvarende eller eventuelt nærmest lavere lønramme (skalatrín, gældende satser for overarbejdsbetaling, jf. § 21.

§ 17. Tjeneste på mistede fridage, der ikke erstattes med frihed, jf. § 16, godtgøres med overarbejdsbetaling, jf. § 21, for den på den mistede fridag præsterede tjeneste, dog mindst for 12 timers tjeneste, såfremt den mistede fridag er af den i § 14, stk. 1, fastsatte længde, og mindst for 6 timers tjeneste, såfremt den er af den i § 14, stk. 2, fastsatte længde.

Stk. 2. Er der til delvis erstatning for en mistet fridag af den i § 14, stk. 1, fastsatte længde ydet en erstatningsfridag af den i § 14, stk. 2,

fastsatte længde med tillæg af yderligere fritid svarende til 50 pct. af den på den mistede fridag præsterede tjeneste, ydes som resterende godtgørelse overarbejdsbetaling for 6 timers tjeneste.

Stk. 3. For tjenestemænd i lønramme 24 og højere lønrammer, der er berettiget til godtgørelse for mistede fridage, anvendes den for pågældende skalatrin gældende sats for overarbejdsbetaling ved beregningen af nævnte godtgørelse, dog således at tjenestemænd på skalatrin 36 og højere skalatrin oppebærer godtgørelse for mistede fridage beregnet på grundlag af den for tjenestemænd på skalatrin 35 fastsatte sats.

§ 18. Bestemmelserne i §§ 12-17 gælder ikke for tjenestemænd med tjeneste til søs eller for de under § 1, stk. 2, punkt a), nævnte tjenestemænd, for hvem afløsning ville medføre urimelige vanskeligheder eller uforholdsmæssig bekostning.

Stk. 2. For de i stk. 1 nævnte tjenestemænd fastsættes der ved aftale regler for fridage mv., der optages i de pågældende styrelsers specielle arbejdstidsbestemmelser.

Overarbejde

§ 19. Overarbejde bør så vidt muligt undgås.

Stk. 2. Som overarbejde betragtes tjeneste, der er pålagt en tjenestemand ud over den efter § 2 beregnede højeste arbejdstid ved

- a) tjenesteliste el.lign.
- b) tilkaldelse til ekstratjeneste
- c) tilfældig forlængelse af den ordinære tjeneste, for så vidt overskridelsen udgør mere end 15 minutter pr. dag

Stk. 3. Den under stk. 2, punkt a), nævnte tjenesteoverskridelse afrundes periodevis opad til $\frac{1}{2}$ time, medens de i stk. 2, punkt b) og c), nævnte tjenesteoverskridelser afrundes opad til mangefold af $\frac{1}{2}$ time for den enkelte dag.

§ 20. Overarbejde skal så vidt muligt søges godtgjort med fritid, der skal være af samme varighed som det præsterede overarbejde med tillæg af 50

pct. afrundet opad til hele timer. Sådan erstatningsfritid skal, såfremt overarbejdet er af tilstrækkeligt omfang, fortrinsvis gives som hele fridage af den i § 14, stk. 2, fastsatte længde.

Stk. 2. Erstatningsfritiden skal gives inden udløbet af den efter normperioden følgende kalendermåned og med passende varsel, hvorved der i tilfælde, hvor fritiden gives som hele fridage, forstås et tidsrum af mindst 72 timer forud for det tidspunkt, da sidste tjeneste før fridager tiltrædes.

Stk. 3. Såfremt den i stk. 1 nævnte fritid ikke er givet inden udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist, ydes overarbejdsbetaling, jf. § 21. Der bortses herved fra det i stk. 1 nævnte procenttillæg.

Stk. 4. For overarbejde, der inkl. det i stk. 1 nævnte tillæg giver grundlag for ydelse af mere erstatningsfritid end svarende til 2 hele fridage for hver fulde 4 ugers normperiode, ydes overarbejdsbetaling inden udløbet af den efter normperioden følgende kalendermåned.

Stk. 5. I tilfælde, hvor det er klart eller overvejende sandsynligt, at præsteret overarbejde ikke vil kunne godtgøres med fritid inden den i stk. 2 fastsatte frist, vil overarbejdsbetaling kunne ydes inden udløbet af nævnte frist.

Stk. 6. Overarbejde, der er fastlagt ved tjenesteliste eller skyldes tilkaldelse til tjeneste ud over normal tjeneste, og som ikke er udlignet ved fritid af tilsvarende længde i den måned, hvori det er udført, godtgøres dog i alle tilfælde med overarbejdsbetaling inden udløbet af den følgende kalendermåned.

§ 21. Satserne for overarbejdsbetaling beregnes med 1/1924 af årslønnen for hvert skalatrin med tillæg af 50 pct. Ved årslønnen forstås lønnen i medfør af kapitel 1 og 2 som reguleret i henhold til kapitel 5 i aftale af 22. juni 1989 om justering af tjenestemandslønninger mv.

Stk. 2. Satserne fastsættes efter tjenstemandens lønmæssige og stedtillægsmæssige placering den 1. i den måned, hvori overarbejdsbetalingen kommer til udbetaling.

§ 22. Der kan ikke ydes overarbejdsbetaling til tjenestemænd, for hvem en overskridelse af tjenesten unddrager sig kontrol, samt til andre tjenestemænd, hvis tjeneste helt eller delvis består i at tilrettelægge arbejdet for andre eller i at kontrollere arbejdets udførelse, og som derigennem har indflydelse på arbejdstidens længde og på, at denne udnyttes på rette måde.

Rejsetid i udlandet for tjenestemænd uden højeste arbejdstid

§ 23. Tjenestemænd, der oppebærer rådighedstillæg i henhold til lønnings- og klassificeringslovens § 31, stk. 2, eller dertil svarende regler, får rejsetid i forbindelse med rejser til udlandet medregnet i arbejdstiden efter samme regler, som gælder for ansatte i henhold til overenskomsten mellem Finansministeriet og Danmarks Jurist- og Økonomforbund.

Stk. 2. For personale (bortset fra ansatte i egentlige chefstillinger og dermed ligestillede stillinger), der ikke er omfattet af reglerne om højeste arbejdstid, og som ikke oppebærer særligt tillæg for merarbejde mv., ydes 4 timers frihed for hver rejse, der foretages uden for normal kontortid. Ved en rejse forstås ud- og hjemrejse. Foretages rejsen såvel i som uden for kontortiden, fradrages den tid, der er medgået inden for kontortiden, i de 4 timer.

Den ovenfor omhandlede frihed kan ikke konverteres til betaling, og den omhandlede rejsetid kan ikke medregnes ved opgørelse af eventuelt krav på godtgørelse for merarbejde.

Specielle bestemmelser

§ 24. Foranstående bestemmelser kan ved aftale suppleres med særlige regler for tjenestemænd i de enkelte styrelser. Endvidere kan bestemmelserne ved aftale fraviges for tjenestemænd, hvis arbejdsvilkår er af særlig karakter, eller når andre særlige forhold måtte give grundlag herfor. Sådanne aftaler optages i de for de enkelte styrelser gældende specielle arbejdstidsbestemmelser.

§ 25. Denne aftale gælder ikke for statens lærerpersonale og tjenestemandsansatte sygeplejersker.

Ikrafttrædelse

§ 26. Denne aftale har virkning fra 1. september 1990 og kan opsiges med 3 måneders varsel, dog tidligst til 1. april 1991.

Stk. 2. Samtidig med denne aftales ikrafttræden ophæves aftale af 30. august 1988 mellem Finansministeriet og Statsansattes Kartel, Tjenestemandssektionen, Statstjenestemændenes Centralorganisation II, Akademikernes Centralorganisation (tjenestemandsudvalget) og Lærernes Centralorganisation om de for statens tjenestemænd gældende arbejdstidsregler.

København, den 1. oktober 1990

Statsansattes Kartel
Tjenestemandssektionen

Finansministeriet
P. M. V.
E. B.

Johan Overgaard

Eva Hoff Sonne

Statstjenestemændenes
Centralorganisation II

Bjørn Wikkelsøe Jensen

Akademikernes
Centralorganisation
(tjenestemandsudvalget)

Alex Nielsen

Lærernes
Centralorganisation

Martin Rømer

Oplysninger om løn- og ansættelsesvilkår for tjenestemænd og overenskomstansatte i staten findes i Den Personaleadministrative Vejledning. Vejledningen, der ajourføres løbende af Administrations- og Personaledepartementet, kan bestilles hos Statens Informationstjeneste, Postboks 1103, 1009 København K, tlf. 33 92 92 28, kl. 8.30 - 16.

Nummersystemet på APD's cirkulærer kaldes for fremtiden "APD.nr." i stedet for "LP.nr.". Løbenumrene og systemet i øvrigt fortsætter uændret.

APD.nr. 126/90	Aftale af 1.10.1990	Cirkulære af 1.10.1990
APD.j.nr. 7.kt. 1990-4310/001/040-2		PKAT
Henvendelse om dette cirkulære rettes til APD 7. kontor		
Adresse: H.C. Andersens Boulevard 43 1553 Kbh. V	Telefon: 33 92 33 44	Telefax: 33 15 01 27